378 సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు [1954]

పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం

1996 వర్సెస్

నవంబర్,24 షేక్ సెరాజుద్దీన్ బాట్లీ.

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా:ఇంటెర్వెనర్

[పతంజలి శాస్త్రి, (ప్రధాన న్యాయమూర్తి), మెహర్ చంద్ మహాజన్, సుధి రంజన్ దాస్, గులాం హసన్, మరియు జగన్నాథదాస్ న్యాయమూర్తులు]

భారత స్వాతంత్ర్యం (హక్కులు, ఆస్తి మరియు అప్పులు) ఉత్తర్వు, 1947, ఆర్టికల్స్ 8(2), 9-1947 ఆగస్టు 15కు ముందు బెంగాల్ ప్రావిన్స్ చెల్లించాల్సిన అద్దె-పశ్చిమ బెంగాల్ యొక్క లీజు ప్రత్యేక ప్రయోజనం -"పశ్చిమ బెంగాల్ యొక్క బాధ్యత-"ఆర్థిక బాధ్యతలు" , ఆర్టికల్ 9 యొక్క ఆబ్జెక్ట్ యొక్క మధ్యవర్తిత్వం.

లీజు కింద అద్దె చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఆర్థిక బాధ్యతల వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి రాదు" అని భారత స్వాతంత్ర్యం (హక్కులు, ఆస్తి మరియు బాధ్యతలు) ఉత్తర్వు, 1947 లోని ఆర్టికల్ 9 లో పేర్కొన్నారు.

1947 ఫిబ్రవరి 6వ తేదీన బెంగాల్ సంస్థానం కొన్ని ప్రాంగణాలను లీజుకు తీసుకుంది. నెలకు రూ.1,800/- అద్దె చెల్లించడానికి అంగీకరించింది. 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీ తర్వాత ఆ లీజుకు తీసుకున్నవి పశ్చిమబెంగాల్ ప్రావిన్స్ అవసరాలే : అద్దె చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఆర్టికల్ 9 ప్రకారం ఆర్థిక బాధ్యత కాదని, 1947 ఆగస్టు 15 వరకు వచ్చిన అద్దెను చెల్లించడానికి పైన పేర్కొన్న ఉత్తర్వుల్లోని ఆర్టికల్ 8(2)(ఎ) ప్రకారం పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వం బాధ్యత వహించాలని పేర్కొంది.

వెస్ట్ బెంగాల్ ప్రావిన్స్ వర్సెస్ మిడ్నాపూర్ జెమిందారీ కో., లిమిటెడ్ (54 CWN 677), శ్రీ శ్రీ ఈశ్వర్ మదన్ గోపాల్ జిమ్ వర్సెస్ పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్స్ (54 CWN 807) మరియు ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ వర్సెస్ ఎల్ మోహనియల్ భయానా (AIR 1951 పంజ్. 382) సూచిస్తారు.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 119/1951.

ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్. 1949 ఆగస్టు 4 నాటి తీర్పు , డిక్రీ కారణంగా 1949 నాటి ఒరిజినల్ డిక్రీ నెంబరు 162 నుంచి అప్పీలులో కలకత్తాలోని హైకోర్టు (హారిస్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు బెనర్జీ న్యాయమూర్తి) 1950 మార్చి 9 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి 1950 డిసెంబరు 14 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా భారత సుప్రీంకోర్టు తన ఉత్తర్వు ద్వారా , 1948 నాటి సూట్ నెంబరు 1502లో పేర్కొన్న హైకోర్టు (సిన్హా న్యాయమూర్తి.) తన సాధారణ ఒరిజినల్ సివిల్ అధికార పరిధిని కలిగి ఉంది.

పిటిషనర్ తరఫున పశ్చిమ బెంగాల్ అడ్వొకేట్ జనరల్ ఎస్.ఎం.బోస్, ఎన్.సి.ఛటర్జీ (బి. సేన్)

ప్రతివాది తరఫున ఆర్.చౌదరి, బి.చౌదరి.

సి.కె. దఫ్తారీ, భారత యూనియన్ తరఫున సొలిసిటర్ జనరల్ (జి. ఎన్. జోషి మరియు పోరస్ ఎ. మెహతా, అతనితో పాటు)

నవంబర్ 24, 1953 న కోర్టు తీర్పు దాస్ న్యాయమూర్తి తీర్పును వెలువరించారు.

మార్చి 9, 1950న కలకత్తా హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ సిన్హా న్యాయమూర్తి వెలువరించిన తీర్పును , డిక్రీని ధ్రువీకరిస్తూ ఇచ్చిన తీర్పు , డిక్రీ నుంచి పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వం దాఖలు చేసిన అప్పీలు ఇది. 1949 ఆగస్టు 4 న , ఆ కోర్టు యొక్క సాధారణ ఒరిజినల్ సివిల్ అధికార పరిధిని ఉపయోగించి. ఈ అప్పీలులో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, భారత స్వాతంత్ర్యం (హక్కులు, ఆస్తి మరియు అప్పులు) ఉత్తర్వు , 1947 లోని ఆర్టికల్స్ 8 మరియు 9 యొక్క సరైన వివరణ ప్రకారం , అవిభాజ్య బెంగాల్ ప్రావిన్స్ లీజుకు తీసుకున్న ఒక ప్రాంగణానికి సంబంధించి 1947 ఆగస్టు 15 కంటే ముందు ఒక వ్యక్తికి అద్దె మరియు పన్నుల చెల్లింపుకు పిటిషనర్ బాధ్యత వహిస్తాడా అనేది.

సంబంధిత వాస్తవాలు క్లుప్తంగా ఉన్నాయి. 1947 , ఫిబ్రవరి 22 నాటి లీజు ఒప్పందం ద్వారా , ప్రతివాది కలకత్తా పట్టణంలోని ధర్మటోల్లా వీధిలోని ప్రాంగణం నెం.73లోని మొదటి , రెండవ మరియు మూడవ అంతస్తులను 1947 ఫిబ్రవరి 1 వ తేదీ నుండి మూడు సంవత్సరాల కాలానికి లీజుదారుకు చెల్లించాడు. అంతకు ముందు నెలకు సంబంధించి ప్రతినెలా 5వ తేదీన సమాన నెలవారీ చెల్లింపులు , ఆక్రమణదారుల చెల్లింపుల కోసం త్రైమాసికానికి రూ.150 చొప్పున మునిసిపల్ పన్నులు చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. లీజు ద్వారా లీజుదారుడు, ఆ కాలవ్యవధిలో, మరణించిన ప్రాంగణాన్ని క్యాంప్ బెల్ మెడికల్

స్కూల్ విద్యార్థుల వసతి గృహం కోసం మాత్రమే ఉపయోగిస్తానని మరియు ఆ కాలంలో ఏ సమయంలోనూ మరణించిన ప్రాంగణాన్ని లేదా దానిలోని ఏదైనా భాగాన్ని మరే ఇతర అవసరాలకు ఉపయోగించరాదని ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాడు. లీజుకు అయ్యే ఖర్చులను చెల్లించేందుకు లీజుదారుడు అంగీకరించాడు. 1947 ఆగష్టు 15 న భారతదేశ విభజన జరిగింది మరియు ఇతర విషయాలతో పాటు , పాత బెంగాల్ ప్రావిన్సు స్థానంలో పశ్చిమ బెంగాల్ మరియు తూర్పు బెంగాల్ అనే రెండు కొత్త ప్రావిన్సులు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. పశ్చిమ బెంగాల్ సంస్థానం భారతదేశం యొక్క డొమినియన్ లో భాగంగా ఉంది మరియు ప్రస్తుతం భారత యూనియన్ లో పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంగా ఉంది , తూర్పు బెంగాల్ ప్రావిన్స్ డొమినియన్ ఆఫ్ పాకిస్తాన్ లో భాగంగా మారింది మరియు ఇప్పటికీ ఉంది. 1947 నాటి స్వాతంత్ర్య చట్టం సెక్షన్ 9 ద్వారా గవర్నర్ జనరల్ కు ఆ చట్టం ప్రకారం ఏర్పడే కొత్త ప్రావిన్సుల మధ్య ఆ చట్టం కింద ఉనికిలో లేని ప్రావిన్సుల అధికారాలు , హక్కులు, ఆస్తులు, విధులు, బాధ్యతలను విభజించడానికి అవసరమైన లేదా సముచితమైన నిబంధనను రూపొందించే అధికారం కల్పించింది. ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించి గవర్నర్ జనరల్ పశ్చిమ బెంగాల్ , తూర్పు బెంగాల్ ప్రభుత్వాల అధికారాలు , హక్కులు, ఆస్తి, విధులు, అప్పుల గురించి చర్చించడానికి ఇండియన్ ఇండిపెండెన్స్ (హక్కులు , ఆస్తి మరియు బాధ్యతలు) ఆర్డర్ , 1947 అని పిలువబడే ఉత్తర్వును జారీ చేశారు. ఆ ఉత్తర్వులోని ఆర్టికల్ 8(2) ప్రకారం ఈ అప్పీలు యొక్క ప్రయోజనాల కొరకు సంబంధించిన విషయాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.:

"నిర్ణీత తేదీకి ముందు బెంగాల్ ప్రావిన్సు తరపున కుదుర్చుకున్న ఏవైనా ఒప్పందాలు ఆ రోజు నుండి ఉండాలి.

(ఎ) ఆనాటి పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్సుకు మాత్రమే సంబంధించిన ప్రయోజనాల కోసం ఈ ఒప్పందం జరిగినట్లయితే , బెంగాల్ ప్రావిన్సుకు బదులుగా ఆ ప్రావిన్సు తరపున చేయబడిందని భావించాలి; మరియు

(బి) మరే సందర్భంలోనైనా బెంగాల్ ప్రావిన్సుకు బదులుగా తూర్పు బెంగాల్ ప్రావిన్సు తరపున చేయబడినట్లుగా భావించాలి;

అటువంటి ఒప్పందం కింద లభించిన లేదా పొందే అన్ని హక్కులు మరియు అప్పులు , అవి బెంగాల్ ప్రావిన్సు యొక్క హక్కులు లేదా బాధ్యతలుగా ఉన్నంతవరకు , పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్సు లేదా తూర్పు బెంగాల్ ప్రావిన్స్ యొక్క హక్కులు లేదా బాధ్యతలు కావచ్చు.

" ఆర్టికల్ 8లోని క్లాజ్ (6) ప్రకారం ఆ ఆర్టికల్ 9లోని నిబంధనలకు లోబడి ఆ ఆర్టికల్ లోని నిబంధనలు అమల్లోకి వస్తాయి. ఆర్టికల్ 9 యొక్క సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"9. నిర్ణీత తేదీకి ముందు కౌన్సిల్ లేదా ప్రావిన్స్ లోని గవర్నర్ జనరల్ యొక్క అటువంటి రుణాలు, గ్యారంటీ మరియు ఇతర ఆర్థిక బాధ్యతలకు సంబంధించిన అన్ని అప్పులు ఆ రోజు నుండి ఈ విధంగా ఉంటాయి.

(ఎ)...

(బి) బెంగాల్ ప్రావిన్స్ యొక్క బాధ్యతల విషయంలో తూర్పు బెంగాల్ ప్రావిన్స్ యొక్క బాధ్యతలు."

1947 ఫిబ్రవరి నుంచి 1948 జనవరి వరకు నెలకు రూ.1 ,800 చొప్పున నెలకు రూ.21 ,600 అద్దె బకాయిలు చెల్లించాలని, అదే కాలానికి మునిసిపల్ పన్నులో రూ.600, లీజు ఖర్చులు రూ.523-9-3 చెల్లించాలని పిటిషనర్ కోరడంపై 1948 మే 8న ప్రతివాది కలకత్తా హైకోర్టులో దావా వేశాడు. రూ.22,723-9-3కు చేరింది. ఈ వ్యాజ్యం పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో పిటిషనర్ 1947 ఆగస్టు 15 నుండి అద్దె మరియు పన్నుల బకాయిలుగా రూ.9 ,250 చెల్లించాడు , కాని ఆ తేదీకి ముందు ఏ కాలానికి అయినా అద్దె లేదా పన్నుల బకాయిలకు లేదా లీజు ఖర్చులకు బాధ్యతను నిరాకరించాడు:

ఈ కేసును విచారించిన సిన్హా న్యాయమూర్తి., 1947 ఆగస్టు 10వ తేదీ నాటి తన తీర్పులో , 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీ నుండి కేవలం పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్సు ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే లీజు కుదుర్చుకున్నారని, ఆ ఉత్తర్వులోని ఆర్టికల్ 8(2)(ఎ) ప్రకారం నిర్ణీత తేదీకి ముందు సంపాదించిన అద్దెలకు పిటిషనర్ స్పష్టంగా బాధ్యత వహిస్తాడని పేర్కొన్నాడు. అంటే 1947 ఆగస్టు 5వ తేదీన రూ.13,473-9-3కు ఖర్చులు, తీర్పుపై వడ్డీని 6 శాతంగా నిర్ణయించారు. పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్సు ఆ తీర్పు నుండి అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది , కాని ఆ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ (హారిస్ సి. జె. మరియు బెనర్జీ జె.) డిక్రీని ధృవీకరించింది మరియు ఖర్చులతో అప్పీలును కొట్టివేసింది. పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్సు

స్థానంలో వచ్చిన పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం అప్పీలు చేయడానికి సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసింది , కాని ఆ దరఖాస్తు తిరస్కరించబడింది. ఆ తరువాత పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం ఈ కోర్టు నుండి అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకుంది మరియు అప్పీల్ ఇప్పుడు తుది పరిష్కారం కోసం మా ముందుకు వచ్చింది.

ఈ అప్పీలుకు మద్దతుగా వాదించిన పశ్చిమబెంగాల్ అడ్వొకేట్ జనరల్ మరేమీ లేకపోతే ఈ కేసు పూర్తిగా ఆర్టికల్ 8(2)(ఎ) పరిధిలోకి వస్తుందని నిర్మొహమాటంగా అంగీకరించినప్పటికీ ఆర్టికల్ 8(6) ప్రకారం ఆ ఆర్టికల్ 9లోని నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుందని వాదించారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ ఒప్పందం నిర్దేశిత కాలం నుంచి కేవలం పశ్చిమబెంగాల్ ప్రావిన్సు ప్రయోజనాల కోసమేనా , ఆర్టికల్ 8(2) వల్ల వచ్చిన అప్పులకు , రాగల అప్పులకు మధ్య ఏమైనా వ్యత్యాసం ఉందా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.

మన ముందున్న వాదన కేవలం ఆర్టికల్ 9 వివరణకే పరిమితమైంది. లీజు కింద అద్దె చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఆ ఆర్టికల్ లో కనిపించే "ఇతర ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనే వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వస్తుందని అడ్వొకేట్ జనరల్ వాదించారు. అతని అభిప్రాయం ప్రకారం ఒక ఒప్పందం ప్రకారం డబ్బు చెల్లించడానికి ఒడంబడిక కారణంగా లేదా ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు నష్టపరిహారం రూపంలో డబ్బు చెల్లించాల్సిన అన్ని బాధ్యతలను "ఆర్థిక బాధ్యతలు" గా సరిగ్గా వర్ణించవచ్చు. ఒక ఒప్పందం కింద లేదా దాని ఉల్లంఘనకు డబ్బు చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఒక విధంగా "ఆర్థిక బాధ్యత" అనేది నిస్సందేహంగా నిజం, కానీ "ఆర్థిక బాధ్యత" అని వర్ణించబడేది కాదు , కానీ దానిని ఉపయోగించిన సందర్భంలో "ఇతర ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనే పదానికి అర్థం ఏమిటి అనేది ప్రశ్న. విద్యాధిక అడ్వొకేట్ జనరల్ యొక్క వాదనను అంగీకరించడం అంటే ఒక ఒప్పందం లేదా అటువంటి నిర్దిష్ట పనితీరుకు సంబంధించిన క్లెయిమ్ లు మినహా దాని మొత్తం కంటెంట్ యొక్క 8వ అధికరణను దొంగిలించడమే అవుతుంది. అలాంటిది ఆ వ్యాస రూపకర్తల ఉద్దేశం కాకపోవచ్చునని మేము అనుమానిస్తున్నాము. ఈ పదాన్ని ఈజుస్డెమ్ జెనెరిస్ అని అర్థం చేసుకుంటే ఈ ఇబ్బంది తలెత్తదు , ఎందుకంటే ఇది రుణాలు మరియు హామీలకు సంబంధించి బాధ్యత యొక్క స్వభావంలో ఒక బాధ్యతను సూచిస్తుంది లేదా పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రావిన్స్ లో హోరీస్ సి.జె. వర్సెస్ మిడ్నాపూర్ జెమిందరీ కంపెనీ , లిమిటెడ్ (54.C. W. N. 677; 85 C. L. J. 202; A. I. R.1950 Cal.159,) ఆధీనంలో ఉంది, దీని తరువాత శ్రీశ్రీశ్వర్ మదన్ గోపాల్ జియు వి. పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రం (54 C. W. N. 807 ..),

పంజాబ్ రాష్ట్రంలో కపూర్ జె వర్సెస్ ఎల్.మోహన్ లాల్ భయానా (A. I. R. 1951 Punjab 382,). "రుణ హామీలు మరియు ఇతర ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనే పదబంధం భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935 యొక్క ఏడవ భాగంలో సెక్షన్ 178 లో సంభవించింది , మరియు ఆ సెక్షన్లో ఉపయోగించిన పదాలు ప్రతి వివరణ యొక్క ఒప్పందాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే రాజ్యం యొక్క అన్ని మరియు ఆర్థిక బాధ్యతలను సూచించలేదనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. అక్కడ పేర్కొన్న రుణాలు మరియు గ్యారంటీలు అంటే , రాష్ట్ర రుణాలు మరియు రాష్ట్ర గ్యారంటీలకు సంబంధించిన ప్రత్యేక రకాల ఒప్పందాలు అని అనిపిస్తుంది. ఆ సందర్భంలో "ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనగా రాష్ట్ర ఆర్థికానికి సంబంధించిన ఏర్పాటు లేదా ఒప్పందాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే బాధ్యతలు , ఆదాయ పంపిణీ , ఏదైనా రాష్ట్రానికి యూనియన్ ద్వారా ఆర్థిక సహాయం అందించాల్సిన బాధ్యత లేదా విరాళాలు ఇవ్వడానికి ఒక రాష్ట్రం యొక్క బాధ్యత మొదలైనవి. ఏదేమైనా, "ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనే పదానికి సమగ్రమైన నిర్వచనాన్ని ప్రయత్నించడం అవసరం లేదా వాంఛనీయం కాదు. చర్చనీయాంశం అయ్యే ఒక నిర్దిష్ట బాధ్యత ఆర్టికల్ 9 యొక్క అర్థంలో "ఆర్థిక బాధ్యతలు" అనే పదం పరిధిలోకి వస్తుందా అని కోర్టు ప్రతి సందర్భంలోనూ పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఆ వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి అప్పులు వచ్చినా, రాకపోయినా లీజు కింద అద్దె చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కచ్చితంగా ఆ వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి రాదని హైకోర్టు అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నాము.

ఫలితంగా హైకోర్టు తీర్పును ధృవీకరిస్తూ, ఈ అప్పీలును ఖర్చుతో కొట్టివేస్తున్నాము.

అప్పీలు కొట్టివేయబడినది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: PK బోస్.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్: AN మిట్టర్.

మధ్యవర్తి కోసం ఏజెంట్: GH రాయాధ్యక్ష.